

РЕШЕНИЕ

№ 6339

гр. София, 27.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 29.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **1971** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по Закон за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ), сега Закон за управление на средствата от европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ-ДВ, бр.51/2022г., в сила от 01.07.2022г.) вр. с чл. 145 - 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Министерство на здравеопазването, представлявана от проф. Х. Х. - министър, чрез процесуалния му представител главен юрисконсулт в отдел ОП Р. С., срещу Решение № РД-02-36-189/02.02.2024г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020г.

Жалбоподателят поддържа, че решение е незаконосъобразно, постановено при неправилно тълкуване и прилагане на материалния закон. Оспорват се изцяло мотивите на органа за допуснати нарушения при провеждане на процедурата по обществена поръчка. Жалбоподателят твърди, че при обявяване на процедурата се е придържал изцяло към Стратегия за възлагане на обществените поръчки при изпълнението на голям проект за подкрепа на спешната медицинска помощ по процедура на директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ BG16RFOP001-4.001 „Регионална здравна инфраструктура“ по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 и Плана за възлагане на обществените поръчки по проект „Подкрепа за развитие на системата за спешна помощ“ - ОПРР 2014-2020, които са част от Формуляра за финансиране на Голям инвестиционен проект по приоритетна ос 4 „Регионална здравна инфраструктура“ на Оперативна програма

„Региони в растеж“ 2014-2020 г. и са предварително консултирани и одобрени от екипа на Ј. и от УО на ОППР 2014-2020г. Твърди, че в документацията за възлагане на обществена поръчка като възложител е извел изрично на база направените анализи необходимостта от възлагане на така обявения обем. Изтъква се, че възложителят е извел като основно правило, че организацията на строителството следва да бъде съобразена с непрекъснатостта на работата на системата на Спешна медицинска помощ във всеки един район на територията на Република България. Изрично е посочено, че регионалният подход е избран с цел да се осигури постоянен, непрекъсваем и неограничен 24-часов достъп. На следващо място се оспорва извода за ограничаващ критерий с поставянето на изискване един и същ технически ръководител да бъде посочен за не повече от три обекта. На първо място жалбоподателя изтъква, че този критерий не изисква от участниците да доказват към момента на кандидатстване, че имат нает необходимия брой технически ръководители, а ще следва да направят това само в случай, че спечелят поръчката. На следващо място се твърди, че с това изискване се цели да се гарантира непрекъсваемостта на строителния процес на отделните обекти и своевременното им изпълнение. Последно жалбоподателят възразява срещу квалификацията на нередността. Претендира разности.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. С., която поддържа жалбата.

Ответникът - Ръководителят на УО на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г. /ОППР/ се представлява от юрк. Л., който моли жалбата да бъде отхвърлена и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Между страните не се спори, а от доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е бенефициент по договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ BG16RFOP001-4.001-0001-C01 от 23.10.2018г. /л.30-46 от делото/. Договорът е с предмет предоставяне на безвъзмездна финансова помощ на Министерство на здравеопазването в максимален размер до 163 502 132,68 лева (сто шестдесет и три милиона петстотин и две хиляди сто тридесет и два лева и шестдесет и осем стотинки), по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020г., Приоритетна ос 4 „Регионална здравна инфраструктура“, процедура BG16RFOP001-4.001 „Регионална здравна инфраструктура“ за изпълнение на проект BG16RFOP001-4.001-0001 „Подкрепа за развитие на системата за спешна медицинска помощ“. Сроктът за изпълнение на договора е 36 месеца от датата на подписването му. За изпълнението на проекта Министерство на здравеопазването е обявило процедура за обществена поръчка с предмет: "Извършване на строителни/строително-монтажни работи за нуждите на извънболничните структури на спешната помощ на територията на СЕВЕРОИЗТОЧЕН РАЙОН за планиране в изпълнение на проект BG16RFOP001-4.001-0001 „Подкрепа за развитие на системата за спешна медицинска помощ“ /л.183 от делото/. Обектите на обществената поръчка са групирани в 4 обособени позиции на регионален принцип:

ОБОСОБЕНА ПОЗИЦИЯ № 1: „Извършване на строително-монтажни работи за нуждите на Ц. Т., Ц. В. и ФСМП-С.”;

ОБОСОБЕНА ПОЗИЦИЯ № 2: „Извършване на строително-монтажни работи за нуждите на Ц. Д., ФСМП-Т., ФСМП-Генерал Т., ФСМП-К. и подобект ФСМП- К.- изнесен екип в Ш., ФСМП-Б.”;

ОБОСОБЕНА ПОЗИЦИЯ № 3: „Извършване на строително-монтажни работи за нуждите на ФСМП-О., ФСМП-П., ФСМП- А.”;

ОБОСОБЕНА ПОЗИЦИЯ № 4: „Извършване на строително-монтажни работи за нуждите на Ц. Шумен, ФСМП-Венец, ФСМП-Нови Пазар, ФСМП-К., ФСМ1 В., ФСМП-Велики П.”.

В резултат на проведената обществена поръчка за възлагане изпълнението на проекта в частта по обособена позиция № 2 Министерство на здравеопазването е сключило договор с „ПРОГРЕС 99“ ООД на стойност 1 032 683,45лв. без ДДС.

Във връзка със сигнал за нередност № 2352 проведената поръчка във връзка с обособена позиция №2 е била обект на проверка като в процедурата по чл.73 и сл. от ЗУФСЕСУ проверяващите установили следните нарушения:

В обхвата на ОП 2 са включени изпълнение на СМР за следните обекти: Обект 1: Ц.-Д.; Обект 2: ФСМП-Т.; Обект 3: ФСМП-Генерал Т.; Обект 4: ФСМП-К.; Подобект 4.1: ФСМП- К.- изнесен екип в Ш.; Обект 5: ФСМП- Б.. Предвид изложеното петте обекта от обособената позиция имат техническа и функционална самостоятелност, изпълняват самостоятелни икономически и технически функции и са обективно делими. За тях са издадени отделни разрешения за строеж - съответно тези обекти/части поотделно отговарят на изискването за „обособена позиция“. Обектите от обособената позиция не са взаимосвързани, изпълняват самостоятелни функции и не е налице необходимост или нормативно задължение последните да бъдат включени в една обособена позиция на поръчката за строителство. Същевременно в критериите за подбор е поставено изискване „Възложителят допуска посочването и същи технически ръководител за повече от един обект, но не повече рамките на една обособена позиция. Едно лице може да бъде предложено ръководител само в рамките на една обособена позиция, в случай, че участникът подава предложение по повече от една позиция“. Следователно и предвид факта, че обособена позиция № 2 включва пет обекта, участниците следва да посочат минимум двама технически ръководители, вместо един при условие, че всеки обект е предмет на отделно възлагане.

Включването в предмета на обществената поръчка по обособена позиция № 2 в конкретния случай на няколко обекта и включването на изискване за повече от един ръководител, възпрепятства участието на икономически оператори, които могат да изпълнят част от предмета на поръчката съгласно своите технически възможности и капацитет. Фактът, че всички обекти от обособена позиция № 2 са първа група, четвърта категория строежи съгласно ЗУТ и Правилник за реда за вписване и водене на Централния професионален регистър на строителя и че към участниците за всеки обект е определен един и същи критерий за подбор за вписване в ЦПРС не обосновава и доказва невъзможността всеки от обектите да е предмет на самостоятелна обособена позиция. Още повече при възлагането на всеки обект в самостоятелна процедура, възложителят не би имал възможността да постави изискване за осигуряване на различни ръководители.

Налице е ограничително условие, възложителят не е допуснал неопределен потенциален кръг участници да подадат оферта, като по този начин е понижил възможността за избор на по-конкурентна оферта.

С оглед на това констатираме допуснато нарушение чл. 59, ал. 2 и чл. 2, ал. 2, т. 2 и ал. 2 от ЗОП, във вр. с чл. 46 от ЗОП, което е съществено.

Във връзка с горното с писмо от 20.12.2023г. /л.71 и следващите от делото/ бенефициентът и жалбоподател в настоящето производство е уведомен за сигнала за нередност № 2352, получен в УО на ОПРР, първоначалното становище на УО на ОПРР и предприетите мерки, както и за правото му да представи коментари, бележки и/или допълнителни документи, с които да мотивира искане да не се налага финансова корекция. Същият се е възползвал от предоставената му възможност и е депозирал възражения /л.77 и следващите от делото/, които УО е приел за неоснователни и е издал атакуваното в настоящето производство Решение № РД-02-36-189/02.02.2024г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020г. /л.161-174 от делото/, с което на бенефициента Министерство на здравеопазването за горепосочените нарушения е наложена финансова корекция в размер на 5 % върху допустимите разходи по договора с изпълнителя „ПРОГРЕС 99“ ООД.

Срещу постановеното решение е подадена жалба, инициирала настоящето производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт, за който изрично е предвидено в чл.73, ал.4 от ЗУСЕСИФ, че подлежи на обжалване пред съд. Административният акт е връчен на жалбоподателя на 07.02.2024 г., чрез ИСУН /доказателства за връчването на акта са представени на л.176 от делото/, жалбата е депозирана чрез административния орган, в АССГ в преклузивния 14-дневен срок по чл.149 ал.1 от АПК на 14.02.2024г. и същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

В Държавен вестник, бр. 51 от 01.07.2022г. е обнародван Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗИД на ЗУСЕСИФ), с § 1 на който наименованието на закона се изменя на Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ). Съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ, до приключването на програмите за програмен период 2014– 2020г., съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ), разпоредбите на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, отменени или изменени с този закон, запазват своето действие по отношение на управлението на средствата от ЕСИФ, както и по отношение на изпълнението и контрола на тези програми. Приетите от Министерски съвет и министъра на финансите нормативни актове до влизането в сила на този закон запазват своето действие по отношение на програмния период 2014– 2020г., съгласно § 71, ал. 2 от ЗИД на ЗУСЕСИФ /ЗУСЕФСУ/, а съгласно § 73 законът влиза в сила от деня на

обнародването му в "Държавен вестник". Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. С оглед горното, приложима към разглеждането на настоящия спор е редакцията на закона към ДВ бр. 52 от 09.06.2020г., при посочване на новото му наименование, в сила от 01.07.2022г.

Решение № РД-02-36-189/02.02.2024г. е издадено от компетентен орган в кръга на неговите законови правомощия. Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕСИФ, управляващите органи отговарят за цялостното програмиране, управление и изпълнение на програмата, както и за предотвратяването, откриването и коригирането на нередности, включително за извършването на финансови корекции. Ръководител на УО е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или определено от него лице. Структурите, отговорни за управлението, контрола, координацията и одита на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ) се определят от Министерския съвет. В т. 1, б "а" от Решение № 792 от 17 декември 2013г. за определяне на органи, отговорни за управлението, контрола, координацията и одита на европейските структурни и инвестиционни фондове и други инструменти и инициативи на Европейския съюз през периода 2014 - 2020г. (изм. с Решение № 364/2014г., Решение № 632/2014г., Решение № 642/2014г., Решение № 810/2014г., Решение № 211/2015г., Решение № 422/2015г., Решение № 573/2016г., Решение № 223/2017г., Решение № 20/2018г.) Главна дирекция "Програмиране на регионалното развитие" на МРРБ е определена за управляващ орган на ОПРР 2014 - 2020. Това е отразено и в разпоредбата на чл. 28, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 26. т. 2 от Устройствения правилник на Министерството на регионалното развитие и благоустройството (приет с ПМС № 171 от 16.08.2017г., обн. ДВ, бр. 68 от 22 август 2017г., в сила от 22.08.2017г., посл. изм. ДВ, бр. 70 от 24 август 2018г.). Следователно правомощията на ръководител на УО се осъществяват от министъра на регионалното развитие и благоустройството или определено от него лице. Със Заповед № РД-02-14-642 от 15.06.2023г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството /л.28-29 от делото/ за изпълняващ правомощията на ръководител на УО на ОПРР „Региони в растеж“ 2014 - 2020г. е определена г-жа А. Т.-Б. - Заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството. Предвид изложеното, съдът приема за безспорно установено, че атакуваният акт е издаден от компетентен орган в кръга на неговите правомощия.

Безспорно обжалваното решение на Ръководителя на УО на ОПОС 2014 – 2020г. е индивидуален административен акт. За да бъде един административен акт законосъобразен, следва да е мотивиран, да съдържа конкретни фактически и правни основания за издаването му. Освен конкретни, тези съображения трябва да бъдат и напълно относими към материалното право. Мотивите са задължителен реквизит на административния акт и съставляват изложение на направените от административния орган констатации по фактите и обстоятелствата от значение за случая, както и изводите от тях правни изводи. В настоящия случай актът е незаконсъобразен поради неяснота и противоречие в мотивите на административния акт.

Видно от представеното решение УО е приел, че при определяне на предмета на поръчката по обособена позиция № 2 са нарушени нормите на чл. 2, ал. 2 и чл. 46, ал. 1 от ЗОП, чл. 2 и ал. 1, т. 2 от ЗОП, което е класифицирано като нередност по т.11, б. „б“ от Приложение № 1 към чл.2, ал.1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните

показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕФСУ - „нередността се отнася до критерии или условия, които не са дискриминационни по национален/регионален/местен признак, но водят до ограничаване на достъпа на кандидатите или на участниците до конкретната процедура за възлагане на обществена поръчка“. Същевременно в решението си УО е приел, че „В обхвата на ОП 2 са включени изпълнение на СМР за следните обекти: Обект 1: Ц.-Д.; Обект 2: ФСМП-Т.; Обект 3: ФСМП-Генерал Т.; Обект 4: ФСМП-К.; Подобект 4.1: ФСМП-К.-изнесен екип в Ш.; Обект 5: ФСМП-Б.. Предвид изложеното петте обекта от обособената позиция имат техническа и функционална самостоятелност, изпълняват самостоятелни икономически и технически функции и са обективно делими. За тях са издадени отделни разрешения за строеж - съответно тези обекти/части поотделно отговарят на изискването за „обособена позиция“. Обектите от обособената позиция не са взаимосвързани, изпълняват самостоятелни функции и не е налице необходимост или нормативно задължение последните да бъдат включени в една обособена позиция на поръчката за строителство. Същевременно в критериите за подбор е поставено изискване „Възложителят допуска посочването на един и същи технически ръководител за повече от един обект, но не повече от 3 обекта в рамките на една обособена позиция. Едно лице може да бъде предложено за технически ръководител само в рамките на една обособена позиция, в случай, че участникът подава предложение по повече от една позиция“. Следователно и предвид факта, че обособена позиция № 2 включва пет обекта, участниците следва да посочат минимум двама технически ръководители, вместо един при условие, че всеки обект е предмет на отделно възлагане.

Включването в предмета на обществената поръчка по обособена позиция конкретния случай на няколко обекта и включването на изискване за повече от ръководител, възпрепятства участието на икономически оператори, които могат да изпълнят част от предмета на поръчката съгласно своите технически възможности и капацитет. Фактът, че всички обекти от обособена позиция № 2 са първа група, четвърта категория строежи съгласно ЗУТ и Правилник за реда за вписване и водене на Централния професионален регистър на строителя и че към участниците за всеки обект е определен един и същи критерий за подбор за вписване в ЦПРС не обосновава и доказва невъзможността всеки от обектите да е предмет на самостоятелна обособена позиция. Още повече при възлагането на всеки обект в самостоятелна процедура, възложителят не би имал възможността да постави изискване за осигуряване на различни ръководители.

Налице е ограничително условие, възложителят не е допуснал неопределен потенциален кръг участници да подадат оферта, като по този начин е понижил възможността за избор на по-конкурентна оферта.“

С оглед на това е констатирал допуснато нарушение на чл. 59, ал. 2 и чл. 2, ал. 2, т. 2 и ал. 2 от ЗОП, във вр. с чл. 46 от ЗОП, което е съществено.

По –нататък в решението си в правните си изводи органът е посочил, че с окрупняването на предмета на поръчката и свързаните с него условия за участие и изпълнение на поръчката възложителят е ограничил възможността за участие на онези икономически оператори, които разполагат със съответните икономически и технически възможности да участват за конкретен обект от предмета на поръчката по обособена позиция № 2, който отговаря на изискването за обособена позиция, но не разполагат с възможност да участват и изпълнят целия предмет на обществената поръчка, като е определил последното за нарушение на чл. 2, ал. 2 и чл. 46, ал. 1 от ЗОП, както и че същите представляват нередност по: т. 11 -, „Използване на: основания за отстраняване, критерии за подбор, критерии за възлагане, или условия за изпълнение на поръчката, или технически спецификации, които не са дискриминационни по смисъла на т. 10 от настоящото приложение, но ограничават достъпа на кандидатите или участниците“, буква б): случаите, при които са приложени дискриминационни критерии/условия/ спецификации, но е налице минимално ниво на конкуренция, т.е. получени са две или повече оферти, които са допуснати и отговарят на критериите за подбор“ от Раздел I към Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (Наредбата), приета с ПМС № 57 от 28 март 2017г.

При това положение съдът приема, че не е изяснена волята на органа в мотивите му. От една страна е развил съображения за незаконосъобразно разделяне на позиция по чл.46 от ЗОП. Тази разпоредба задължава възложителя да мотивира преценката си за не разделяне на обществената поръчка на обособени позиции. Нарушението щ самостоятелно е достатъчно основание за определяне на нередност, обхваната от т. 3 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, като е без значение степента на ограничаване на нивото на конкуренция, която норма се явява специална спрямо нормата на т. 11 от същото приложение. Окрупняването на отделните обекти на обществена поръчка в един предмет на възлагане ограничава обективно и само по себе си конкуренцията в разрез с чл. 2, ал. 2 от ЗОП, но ще изисква повече икономически, технически и човешки ресурси тоест по-малките икономически оператори самостоятелно не биха могли да участват в конкуренцията. Мотиви относно допуснатата нередност обхваната от т. 3 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на

нередности не са развити.

От друга страна органът е изложил мотиви, че поставения допълнителния критерии за подбор е ограничително условие в нарушение на чл.59 от ЗОП. Последното се подвежда под хипотезата на нередност по т. 11 буква „б“ от Наредбата за посочване на нередности каквато крайна квалификация е дал на допуснатото нарушение.

В цялото изложение органът говори за „нарушения“ в множествено число, но в заключение е определил само една нередност.

Както нарушение на чл. 46, ал. 1, така и нарушението на чл. 59 от ЗОП представляват поведение, което не спазва забраната на чл. 2, ал. 2 от ЗОП за ограничаване на конкуренцията, но са различни състави на нередност, като е необходимото да се посочва правната норма на ЗОП, чрез неспазване на която се прекрочва и забраната по чл. 2, ал. 2 от същия закон, като се постига съответна правна квалификация и по Наредбата за посочване на нередности.

Съгласно изричната разпоредба на чл. 72, ал. 4 ЗУСЕФСУ, когато са установени две или повече нередности по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 9 с.з., се определя една финансова корекция за всички нередности, които засягат един и същ допустим разход. Размерът на дължимата от бенефициера финансова корекция е равен на размера на най-високия процентен показател, приложен за определяне на размера на финансовата корекция за всяка от нередностите, установени с акта по чл. 73, ал. 1 ЗУСЕФСУ. След определяне на размера на финансовата корекция за всяка от установените нередности и преценка на обстоятелствата по чл. 72, ал. 4 ЗУСЕФСУ, органът разпорежда определянето на една финансова корекция, която се явява ликвидното - определено по основание и по размер, задължение, което се възлага на бенефициера с решението по чл. 73, ал. 1 ЗУСЕФСУ. В случая липсва индивидуално определена корекция за всяка една от нередностите.

Същевременно не би могло да се приеме, че и само едно от горепосочените е основание за наложената финансова корекция, доколкото окончателната правна квалификация на твърдените нарушения, изведена в заключителната част на акта, не съответства на квалификацията на нередността. Смесването на фактическите и правни основания не дава възможност да се разбере- дали и кое органът е приел за основание за налагане на финансовата корекция. Последното от една страна засяга правото на защита на санкционираното лице, а от друга пречатства съда да осъществи дължимия от него контрол за законосъобразност, тъй като в различните хипотези той би имал съвсем различен обхват.

Видно от изложеното, оспореният административен акт е постановен в нарушение на разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, при наличието на вътрешно противоречиви мотиви, което е пречка съдът да извърши проверка на фактически установеното. Наличието на конкретно посочени и последователни фактически основания е предпоставка- адресатът да упражни правото си на защита в пълен обем, а съдът да упражни контрол за законосъобразност върху оспорения акт. Неизлагането на мотиви, както и наличието на противоречиви мотиви в административния акт е съществен порок, който рефлектира върху неговата законосъобразност и има за правна последица неговата отмяна, защото лишава адресата на акта от ефективна защита срещу постановеното властническо волеизявление и препятства съдебния контрол за спазване на материалния закон. Този контрол обхваща преценката дали са налице установените от административния орган релевантни юридически факти (изложени като мотиви в акта), доколкото същите се субсумират в правното основание за упражняване на предоставена от закона компетентност и респ. дали се следват разпоредените правни последици.

Предвид изложеното обжалваното решение следва да бъде отменено.

При този изход на делото съдът намира за основателно и своевременно направено искането на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски, поради което и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да бъде осъден да заплати сторените от жалбоподателя разноски в общ размер на 513,07 лева, представляващи внесена държавна такса в размер на 413,07 лв. и 100 лв. /юрисконсултско възнаграждение/.

По изложените съображения, Административен съд София - град, III-то отделение, 79-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РД-02-36-189/02.02.2024г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020г.- за установяване на нередност по сигнал № 2352.

ОСЪЖДА Министерство на регионалното развитие и благоустройство да заплати на Министерство на здравеопазването сумата от 513,07 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от получаването му .

